

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRÁVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. 473/2012-OD-SPZ/4

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obviněný D. H. – stížnost pro porušení zákona
Příloha: trestní spis Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 73 T 6/2010

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného D. H.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 3 To 792/2010 ze dne 9.5.2011.

Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 73 T 6/2010-72 ze dne 2.11.2010 byl obviněný D. H. uznán vinným v bodě jedna rozsudku zločinem loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, v bodě dva a tři výroku rozsudku pokračujícím přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Uvedených trestných činů se měl obviněný dopustit tím, že

ad.1) dne 4.10.2009 v O. – P. ve vstupním vestibulu oddělení centrálního příjmu Fakultní nemocnice O. – P. v přítomnosti více osob za součinnosti pravomocně odsouzených H. G., M. H. a M. N. nejprve slovně, po té za užití fyzické síly požadoval po poškozeném A. R., vydání finanční hotovosti, občanského průkazu a klíčů od vozidla, přičemž jednání ukončil až po příjezdu hlídky Policie ČR, a v důsledku napadení utrpěl poškozený drobnou oděrku na koleno,

ad.2 - 3) dne 18.9.2009 v O.- H. a následně dne 19.9.2009 v M. O. po předchozí dohodě s pravomocně odsouzenou H. G. v prodejnách zlatnictví, předstírajíce zájem o koupi zboží, za situace, kdy si vyžádal a bylo mu poskytnuto vybrané zboží k vyzkoušení, s tímto zbožím z prodejny utekl, a tímto způsobem odcizil zlatý náramek a zlatý řetízek, vše v celkové hodnotě nejméně 15.950,- Kč.

Za výše uvedené trestné činy (zločin a přečiny), a za sbíhající se trestné činy krádež podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zákona, ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zákona, krádež podle § 247 odst. 1 písm. e) tr. zákona ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zákona, výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona a poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zákona, za které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku – Místku sp. zn. 80 T 145/2009 ze dne 23.2.2010, a dále za trestné činy krádež podle § 247 odst. 1 písm. a),b),e) tr. zákona a krádež podle § 247 odst. 1 písm. b),e) tr. zákona, za které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ve věci vedené pod sp. zn. 15 T 176/2009 ze dne 9.11.2009, byl obviněnému uložen souhrnný trest odnětí svobody v délce 5 (pěti) roku a 6 (šesti) měsíců. Pro výkon tohoto trestu byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl postupem podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o společném souhrnném trestu z rozsudku Okresního soudu ve Frýdku – Místku sp. zn. 80 T 145/2009 ze dne 23.2.2010, jímž byl zrušen výrok o vině a trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné sp. zn. 1 T 170/2009 ze dne 3.12.2009, kterým byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 15 T 176/2009 ze dne 9.11.2009, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Dále bylo rozhodnuto, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obviněný povinen zaplatit, společně a nerozdílně s již pravomocně odsouzenou H. G., na náhradu způsobené škody poškozeným obchodním společností Optima Diamant spol. s r.o. částku 5.400,- Kč a Renaissance v.o.s. částku 10.550,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená spol. Renaissance v.o.s. odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Po vyhlášení rozsudku podal obviněný přímo do protokolu o hlavním líčení odvolání do všech výroků rozsudku s výjimkou výroku o náhradě škody. Písemné vyhotovení rozsudku bylo doručeno obviněnému i jeho obhájci dne 25.11.2010. Podané odvolání obviněný sám i prostřednictvím svého obhájce písemně dne 29.11.2010, resp. 2.12.2010, odůvodnil. Do výroku o trestu podal odvolání rovněž státní zástupce.

Z podnětu odvolání obviněného D. H. a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě Krajský soud v Ostravě ve veřejném zasedání konaném dne 9.5.2011 podle § 258 odst. 1 písm. d),e) tr. řádu zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a za podmínek uvedených v § 259 odst. 3 tr. řádu obv. D. H. nově uznal pod bodem 1) vinným trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona (oproti soudu I. stupně jednání právně kvalifikoval toliko jako trestný čin loupeže, nikoli současně jako trestný čin výtržnictví), jehož se dopustil jednáním uvedeným vůči poškozenému A. R., a v bodech 2)-3) pokračujícím trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zákona, jehož se dopustil jednáním vůči poškozeným obchodním společností Optima Diamant, spol. s r.o. a Renaissance, v.o.s. Ohledně všech trestných činů bylo odvolacím soudem užito právní úpravy účinné v době spáchání trestných činů, tedy z. č. 140/1961 Sb. ve znění účinném do 31.12.2009.

Za uvedené trestné činy, a za trestné činy podle § 247 odst. 1 písm. b),e), odst. 2, § 221 odst. 1, § 247 odst. 1 písm. e) ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1, § 202 odst. 1 a § 257 odst. 1 tr. zákona, za které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku – Místku ve věci vedené pod sp. zn. 80 T 145/2009 ze dne 23.2.2010, a dále za trestné činy podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e) a § 247 odst. 1 písm. b),e) trestního zákona, za které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 15 T 176/2009 ze dne 9.11.2009, uložil obviněnému souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let, pro jehož výkon jej podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařadil do věznice s ostrahou.

Současně byl tímto rozsudkem zrušen výrok o společném souhrnném trestu z rozsudku Okresního soudu ve Frýdku – Místku sp. zn. 80 T 145/2009 ze dne 23.2.2010, jímž byl zrušen výrok o vině a trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné sp. zn. 1T 170/2009 ze dne 3.12.2009, kterým byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 15 T 176/2009 ze dne 9.11.2009, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Dále bylo podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto o povinnosti obviněného, společně a nerozdílně s již pravomocně odsouzenou H. G., nahradit poškozeným společností Optima Diamant, spol. s r. o. škodu ve výši 5.400,- Kč a Renesance, v.o.s. škodu ve výši 10.550,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená společnost Renesance, v.o.s. se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Postupem soudu II. stupně došlo k porušení zákona v neprospěch obviněného D. H., a to v otázce uložení souhrnného trestu. Tento nebyl uložen v souladu s ust. 35 odst. 2 tr. zákona (z. č. 140/1961 Sb.).

Podle § 35 odst. 2 trestního zákona soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1 cit. ustanovení, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložení souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů a vyznamenání, ztráty vojenské hodnosti, propadnutí majetku nebo propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, jestliže byl takový trest vysloven již rozsudkem dřívějším.

Podle § 124 tr. řádu v rozsudku, jímž ukládá souhrnný trest, musí soud označit ty dřívější rozsudky, z nichž nový rozsudek zrušuje výrok o trestu a nahazuje jej výrokem o trestu souhrnném. Ukládá-li se v rozsudku společný trest za pokračování v trestném činu, musí soud označit ty dřívější rozsudky, v nichž zrušuje výrok o vině, o pokračujícím trestném činu a o trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a nahazuje je novými výroky, včetně výroku o společném trestu za pokračování v trestném činu.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Odvolací soud v daném případě nepostupoval důsledně v souladu s ust. § 35 odst. 2 tr. zákona a 124 trestního řádu, neboť učinil zrušující výrok pouze ve vztahu k výroku o společném souhrnném trestu z bezprostředně předcházejícího rozsudku Okresního soudu ve Frýdku – Místku sp. z. 80 T 145/2009 ze dne 23.2.2010, a dále rozsudku Okresního soudu v Karviné sp. zn. 1 T 170/2009 ze dne 3.12.2009, jímž však byl rovněž ukládán souhrnný trest, a sice ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 15 T 176/2009 ze dne 9.11.2009. Posledně zmíněné rozhodnutí však není součástí zrušujícího výroku napadeného rozhodnutí, což odporuje výše uvedeným ustanovením hmotného i procesního práva. Pokud nedojde při ukládání souhrnného trestu ke zrušení výroků o trestech ve všech dřívějších rozsudcích, ve vztahu k nimž je souhrnný trest za sbíhající se trestnou činnost ukládán, jde o

zásadní pochybení a takové rozhodnutí je rozhodnutím nezákonným. Shodný závěr vyjádřilo k této otázce i trestní kolegium Nejvyššího soudu ČR dne 10.6.2010 ve věci vedené pod sp. zn. Tpjn 301/2010. Z tohoto vyplývá, že pokud soud ukládá pachateli další souhrnný trest po té co mu byl již uložen souhrnný trest dřívějším rozsudkem za jinou část sbíhající se trestné činnosti, musí uložit tento (další) souhrnný trest za všechny sbíhající se trestné činy a současně zrušit nejen výrok o souhrnném trestu, který byl uložen bezprostředně předcházejícím rozsudkem, ale též výrok o trestu v dřívějším rozsudku. Je tedy třeba zrušit výroky o trestech ve všech dřívějších rozsudcích, ve vztahu k nimž se ukládá souhrnný trest za sbíhající se trestnou činnost, neboť v případě zrušení rozsudku, kterým byl uložen souhrnný trest, se obnoví platnost výroku o trestu v předcházejícím rozsudku zrušeném při ukládání souhrnného trestu. Je tomu tak proto, že výrok o zrušení trestu z dřívějšího rozsudku pro sbíhající se trestnou činnost je integrální a nedělitelnou součástí výroku o souhrnném trestu, nemůže tedy stát samostatně, a při zrušení výroku o souhrnném trestu tak „obživne“ dřívější výrok o trestu, který byl tímto souhrnným trestem zrušen.

Postupem soudu tak došlo k porušení zákona v neprospěch obviněného, neboť za dané situace je v současné době v platnosti vedle uloženého tzv. velkého souhrnného trestu (zahrnujícího projednávanou trestní věc a poslední dvě trestní věci, v rámci nichž byly postupně ukládány souhrnné tresty), též rozhodnutí o trestu, které bylo dříve zrušeno v rámci ukládání jednoho z těchto souhrnných trestů (rozsudkem Okresního soudu v Karviné sp. zn. 15 T 176/2009), nyní zrušených tzv. velkým souhrnným trestem, a to konkrétně výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné sp. zn. 1T 170/2009 ze dne 3.12.2009. Namísto jediného souhrnného trestu za sbíhající se trestnou činnosti obviněného je tedy vedle tohoto platný ještě další trest, který by však měl být jeho součástí. Fakticky by tedy došlo k nezákonnému dvojímu postihu obviněného za sbíhající se trestnou činnost, což je v rozporu se zákonem. Zmíněnou vadu rozhodnutí učinil jak Okresní soud v Ostravě, tak soud n Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací, přičemž tento nedostál v rámci své přezkumné činnosti ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu, a vytkanou nezákonnost nenapravit. V rámci rozhodování odvolacího soudu nebylo vyhověno obligatorním zákonným podmínkám při ukládání souhrnného trestu vymezených ust. § 35 odst. 2 tr. zákona, a § 124 tr. řádu. Současně při citaci ustanovení pro uložení souhrnného trestu odvolací soud po té, co překvalifikoval jednání obviněného v souladu s ustanovením o časové působnosti trestního zákona dle skutkových podstat příslušných trestných činů účinných v době spáchání činu, užil odkazu na ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku, přičemž v tomto ohledu jde o zjevnou písařskou nesprávnost, neboť v dalším textu odkazováno na z. č. 140/1961 Sb., tedy správnou hmotně právní normu, podle níž byl trest ukládán.

Navrhuji proto, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. Podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 3 To 792/2010 ze dne 9.5.2011 byl v neprospěch obv. D. H. porušen zákon v ustanovení § 254 odst. 1 a § 124 trestního řádu a § 35 odst. 2 trestního zákona,
2. Podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 3 To 792/2010 ze dne 9.5.2011 zrušil, a zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. Podle § 270 odst. 1 tr. řádu Krajskému soudu v Ostravě přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

4. Přerušlení výkonu trestu obviněného D. H. podle § 266 odst. 7 tr. řádu nenavrholáno.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp.zn. [6 Tz 89/2012](#).